07/08/2019

Εορτάστηκε ο Άγιος Νικάνωρ στην Αγκαθιά-Χειροθεσία Αναγνώστου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 7 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη μνήμη του Αγίου Νικάνορος, Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Αγκαθιά του Δήμου Αλεξάνδρειας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον κ. Κωνσταντίνο Καραβιδόπουλο.

Για τις φωτογραφίες πατήστε ΕΔΩ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Τήν γάρ πατρίδα λιπών τήν ἐπί-γειον, τῆς οὐρανίου οἰκήτωρ γεγέ-νησαι», ψάλλει σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τοῦ ἑορ-ταζομένου ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Νικάνορος, τοῦ κτί-τορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Μεταμορ-φώσεως τοῦ Σωτῆρος Ζάβορδας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε καί ἐμεῖς ἰδιαι-τέρως, ἐδῶ στήν ἐνορία σας, κα-θώς ὁ ὅσιος πέρασε καί ἀπό τήν ἐπαρχία καί τήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί ἀσκήτευσε καί αὐτός στή Σκήτη τῆς Βεροίας.

Ἐγκατέλειψες, λέγει ἀναφερό-με-νος στή ζωή τοῦ ἁγίου Νικάνορος ὁ ἱερός ὑμνογράφος, τήν ἐπίγεια πατρίδα σου, τή Θεσσαλονίκη, καί ἔγινες κάτοικος τῆς οὐρανίου.

Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ ὅσιος Νι-κάνωρ, μιμούμενος τό παράδειγμα πολλῶν παλαιοτέρων ἁγίων καί ὁσίων τῆς πίστεώς μας, σέ νεαρή ἡλικία, μετά τήν κοίμηση τῶν εὐσεβῶν του γονέων, ἀποφάσισε νά ἐγκαταλείψει τήν πατρίδα του καί νά ἀναζητήσει ἕναν ἄλλο τόπο γιά νά κατοικήσει.

Δέν τό ἔκανε αὐτό, ὅπως τό κά-νουν πολλοί ἄνθρωποι στίς ἡμέ-ρες ἀλλά καί σέ παλαιότερες ἐπο-χές, γιά νά ἐξασφαλίσει στόν ἑαυ-τό του μία πιό ἄνετη ζωή, πε-ρισ-σότερα χρήματα, καλύτερες συν-θῆκες διαβιώσεως, μεγαλύτε-ρες εὐκαιρίες γιά τόν ἑαυτό του. Δέν ἐγκατέλειψε τήν πατρίδα του ὁ ὅσιος Νικάνορας γιά κανέναν ἀπό αὐτούς τούς λόγους. Τήν ἐγκατέ-λειψε γιά χάρη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Τήν ἐγκατέλειψε θέλο-ντας νά ἀφοσιωθεῖ ἀπόλυτα στόν Θεό μέ τήν προσευχή, τήν ἄσκηση, τή νηστεία, τή μελέτη τοῦ λόγου του, τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Τήν ἐγκατέλειψε θέλοντας νά ἀφο-σιωθεῖ ἀπερίσπαστος ἀπό τά κοσμικά πράγματα, ἀπό τίς μέρι-μνες καί τίς φροντίδες τοῦ βίου, στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὥστε νά ἐπι-τύχει τόν πραγματικό προορισμό τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Νά ἐπιτύχει νά γίνει καί αὐτός πο-λίτης τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσα-λήμ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀληθινή καί μόνιμη πατρίδα ὅλων τῶν χριστι-ανῶν. Εἶναι ὁ προορισμός τοῦ κάθε ἀνθρώπου πρός τόν ὁποῖο πρέπει ὅλοι νά ἀποβλέπουμε καί νά στοχεύουμε ἀπό αὐτή τή ζωή.

Διότι, ὅπως γράφει καί ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, «οὐκ ἔχομεν ὧδε μέ-νουσαν πόλιν ἀλλά τήν μέλ-λου-σαν ἐπιζητῶμεν». Δέν ἔχουμε, δηλαδή, ἐδῶ στή γῆ μία μόνιμη καί σταθερή πατρίδα, διότι εἴμα-στε «πάροικοι καί παρεπίδημοι», εἴμαστε περαστικοί καί ξένοι. Καί ὅσα χρό-νια καί νά ζήσουμε, εἶναι λίγα μπροστά στήν αἰωνιότητα.

Γι᾽ αὐτό καί πρέπει νά ἀποβλέ-πουμε στήν αἰώνια πατρίδα μας, τόν οὐρανό, τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί νά κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε ὥστε νά βρεθοῦμε ἐκεῖ.

Καί αὐτό ἐπιτυγχάνεται, ὅταν προ-σπαθοῦμε νά ζοῦμε σάν νά βρι-σκόμεθα ἐκεῖ. Σάν νά ζοῦμε μέσα στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν προσπαθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά ζήσουμε ὅπως θέλει ὁ Θεός, σύμ-φωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντο-λές του. Ὅταν προσπαθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε ἑνωμένοι μέ τόν Χριστό διά τῆς προσευχῆς καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλη-σί-ας μας. Ὅταν ἀγωνιζόμεθα νά προετοιμάζουμε τόν ἑαυτό μας γιά νά ζήσει τήν αἰώνια ζωή στή βα-σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἀπό αὐτή τή ζωή. «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστίν», μᾶς βε-βαιώνει ὁ Χριστός.

Γι᾽ αὐτό καί κανείς θά μπορέσει νά τή ζήσει στό μέλλον, ἐάν δέν τή ζεῖ ἀπό αὐτή τή ζωή. Ἐάν δέν ζεῖ τή ζωή γιά τήν ὁποία μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός ἀπό τή γῆ.

Αὐτή τή ζωή ἔζησε καί ὁ ἑορτα-ζό-μενος καί τιμώμενος ὅσιος Νικά-νορας, καί γι᾽ αὐτή τή ζωή ἐγκα-τέ-λειψε τήν πατρίδα του, ὥστε ἀπερίσπαστος ἀπό τίς φροντίδες καί τίς μέριμνες τοῦ κόσμου νά ἐπιτύχει τόν στόχο του.

Ἀσφαλῶς, ἀδελφοί μου, ὁ Θεός δέν ζητᾶ ἀπό ὅλους μας νά ἐγκα-ταλείψουμε τήν πατρίδα μας ἤ τόν κόσμο γιά νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, γιατί αὐτό δέν μποροῦμε νά τό κάνουμε ὅλοι. Τό κάνουν μόνο ὅσοι ἔχουν τή δύναμη ἀλλά καί μεγάλο πόθο καί ἀγάπη γιά τόν Χριστό, ὥστε δέν θέλουν νά ὑπάρ-χει κάτι πού νά διαταράσσει τόν σύνδεσμό τους μαζί του καί νά παρακωλύει τήν ἀπόλυτη ἀφο-σίω-σή τους σ᾽ Αὐτόν.

Ἔτσι αἰσθανόταν ὁ ὅσιος Νικά-νο-ρας, καί γι᾽ αὐτό θά πρέπει ἐμεῖς πού τόν τιμοῦμε νά παραδειγμα-τι-ζόμεθα ἀπό τή ζωή του καί νά προσπαθοῦμε στό μέτρο τῶν δυνά-μεών μας νά ζοῦμε μέσα στόν κό-σμο, μέσα στήν οἰκογένειά μας, μέσα στό ἐπάγγελμά μας, τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Νά ζοῦμε ὅπως μᾶς ζητᾶ ὁ Θεός, νά ζοῦμε ὡς τέκνα του, ἔχοντας πάντοτε πρό ὀφθαλ-μῶν τήν αἰώνια πατρίδα μας καί παρακαλώντας τόν Θεό νά μᾶς ἀξιώσει νά φθάσουμε ἐκεῖ καί νά ἀπο-λαύσουμε τά ἀγαθά της.

Αὐτό εὔχομαι νά ἐπιτύχουμε ὅλοι μας διά πρεσβειῶν τοῦ ἑορταζο-μέ-νου ὁσίου Νικάνορος ἀλλά καί τοῦ ἁγίου Γεωργίου.